

MIRCEA SÂNTIMBREANU

SĂ STĂM DE VORBĂ FĂRĂ CATALOG

Fișă biobibliografică de
Lucian Pricop

EDITURA CARTEX 2000

CUPRINS

<i>Mircea Sântimbreanu. Fișă biobibliografică</i>	7
Cuvânt înainte	9
<i>Convorbiri</i>	15
La început câteva cuvinte despre cât durează o oră de clasă .	17
Disciplina	29
Autodisciplina – forma superioară a disciplinei	34
Despre disciplina la lecție	38
Disciplina pregătirii temelor	47
Control și autocontrol	55
Colegii noștri	61
Cum să ne ajutăm colegii la învățătură	67
E grea matematica?	74
Limba noastră	80
Respectul față de părinți	87
Despre respectul față de profesor	95
Respectarea bunului obștesc	103
Onoarea detașamentului	109
Despre recapitulare	118
Despre teze	125
Despre vacanță	128
<i>Cărți poștale</i>	133
Întâlnirea cu școala	135

Contra cronometru	138
Absenți-prezenți	141
A ajuta	144
Ajutooor!... ..	147
„Vino, teză, cu viteză... ..	150
– Puștiule!	154
De ce nu cu post-scriptum?	157
A, B, C	160
Poli opuși	163
Un „duo“	166
Întâlniri și reîntâlniri	169
Pornind de la trandafiri	172
Măsura	174
Fapte pionierești	177
Fruntașii	180
Steluța	183
Frumusețea orașelor	185
Bunicii	187

Mircea Sântimbreanu

Fișă biobibliografică

Mircea Sântimbreanu s-a născut pe data de 7 ianuarie 1926 în comuna Băița, din județul Hunedoara. A murit pe 20 august 1999 la București. A urmat școala primară la Ghelar, Vețel și Leșnic (1931-1935), apoi Liceul ortodox român „Avram Iancu“ din Brad (1935-1943). Vine la București și se înscrie la Facultatea de Drept, în 1943, terminând-o în 1947, și la Facultatea de Filosofie, pe care o urmează între 1944-1951. Este oprit ca asistent universitar între 1949-1951, după care devine profesor de liceu (1951-1966) și șef de comisie la Consiliul Național al Pionierilor (1966-1969). Prima poziție editorială semnificativă este aceea de director al Editurii Albatros (1969-1970), unde revine în 1974. A ocupat, de asemenea, și alte funcții în aparatul cultural central: director general al Centrului național al cinematografilei (1969-1972), director în Consiliul Culturii și Educației Socialiste (1972-1974), secretar al Secției de literatură pentru copii și tineret din cadrul Uniunii Scriitorilor (din 1970).

Debutează cu articole și proze scurte la Radio și în presă (1951), iar editorial cu volumul de schițe *Cu și fără ghiozdan* (1956). Cele mai multe din volumele sale de schițe și povestiri investighează lumea școlărilor: *Sub lupă* (1957), *Micii noștri prieteni* (1958), *La telefon... telefonul!* (1961), *32 de premianți* (1962), *Băiețelul de hârtie* (1963), *Extemporale și alte lucrări scrise* (1963), *Lângă groapa cu furnici* (1964), *Recreația mare*

LA ÎNCEPUT CÂTEVA CUVINTE DESPRE CÂT DUREAZĂ O ORĂ DE CLASĂ

– Cât durează o oră de clasă?

La această întrebare nici nu se mai ridică mâna. Fiecare școlar cunoaște răspunsul: 50 de minute! Precis 50 de minute, după regulament, după ceasul școlii și după orice ceas care merge bine. Într-adevăr, atât durează o lecție din momentul în care a sunat de intrare și până ce sună de ieșire. Și dacă cineva ar răspunde: 3.000 de secunde, răspunsul ar fi și mai precis, căci la o lecție nicio secundă nu e de prisos, fiecare clipă își are rostul ei. Fiindcă ora de clasă e o oră de muncă, de încordare, de ofensivă. Acesta e cuvântul cel mai bun: o oră de atac.

Sub conducerea profesorului, clasa, asemenea unui detașament aflat în luptă, înaintează pe un anumit front, atacă și cucerește poziție după poziție, consolidează punctele câștigate, se apropie pas cu pas de țintă: cetatea științei. Și dacă vi se vorbește adesea de această „cetate“ se întâmplă tocmai pentru că nu există și nu va exista niciodată o galerie secretă, o parolă magică de felul lui „Sesam, deschide-te“ sau vreun covor fermecat care să ne facă să aterizăm direct în curtea interioară a acestei râvnite cetăți. Dimpotrivă, este vorba de o înaintare